

Τίτλος: Σύγχρονη Υβριδική Ακροδεξιά
Οδηγός εργαλείων και εφαρμογών
Συλλογικό- Σειρά: Jacobin Greece

ISBN	978-960-499-564-6
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	Δοκίμιο-Πολιτική
ΔΙΑΣΤΑΣΗ	17 x 24
ΣΕΛΙΔΕΣ	160
1η ΕΚΔΟΣΗ	Ιούλιος 2025
ΤΙΜΗ	12,00 €
ΤΙΜΗ ΑΝΕΥ ΦΠΑ	13,32 €

Μια συλλογική έκδοση που επιδιώκει να αναμετρηθεί με τα πολλαπλά πρόσωπα και προσωπεία της σύγχρονης ακροδεξιάς σε διεθνή κλίμακα. Τις συστημικές της λειτουργίες και τον ρόλο που επιτελεί σε μια συγκυρία πολλαπλών κρίσεων, ενίσχυσης της πολεμικής οικονομίας και ανάδυσης ολοένα και πιο επιθετικών αντιμεταναστευτικών και νεοαποικιοκρατικών πολιτικών. Ταυτόχρονα αναδεικνύει όψεις των συλλογικών αντιστάσεων και των απαντήσεων των κινημάτων.

Δείτε επίσης από τη σειρά **Jacobin Greece**: [Δύο κείμενα για την ιστορία της Αραβο-Ισραηλινής σύγκρουσης και τον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού](#) του Πέρι Άντερσον

Τίτλος: Γιατί κρατάει τον «τρελό»; Ένας νευρολόγος διαβάξει Αναγνώστākη
Συγγραφέας: Ιωάννης Θ. Ευδοκίμης

ISBN	978-960-499-557-8
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	Δοκίμιο-Ποίηση
ΔΙΑΣΤΑΣΗ	13 x 20,5
ΣΕΛΙΔΕΣ	232
1η ΕΚΔΟΣΗ	Ιούλιος 2025
ΤΙΜΗ	16,00 €
ΤΙΜΗ ΑΝΕΥ ΦΠΑ	15,09€

Όλοι μας ζούμε και συμπεριφερόμαστε με «στέρεες παρατάξεις», με προκαταλήψεις, με έτοιμες απαντήσεις. Αποφασίζουμε ενστικτωδώς, κρίνουμε απόψεις και πρόσωπα με μια ματιά, στη στιγμή. Οι εμπειρίες, είτε θετικές είτε αρνητικές, προσανατολίζουν τη συμπεριφορά μας με τρόπο τέτοιο ώστε να αυξάνεται η πιθανότητα επιβίωσης και ευεξίας. Αυτή όμως η πιθανότητα εξαρτάται παράλληλα και από την προσωπικότητα του υποκειμένου. Η λεγόμενη «ανοικτή» προσωπικότητα αναζητά νέες εμπειρίες και τις

ενσωματώνει εμπλουτίζοντας τις προηγούμενες. Αντίθετα, η «κλειστή» προσωπικότητα, ο χαρακτηριζόμενος από τη σχετική βιβλιογραφία ως «νευρωτικός» τύπος, επιμένει στα καθιερωμένα, αντιστέκεται, φοβάται το καινούργιο και επιζητά τη σιγουριά των καθιερωμένων. Οι διαφορετικοί τύποι προσωπικότητας φαίνεται να αντιστοιχούν, τουλάχιστον εν μέρει, σε ενεργοποιημένες διαφορετικών εγκεφαλικών συστημάτων, π.χ. ο «ανοικτός» τύπος συνδέεται με αυξημένη δραστηριότητα των ντοπαμινεργικών συστημάτων με κρίσιμη συμμετοχή του προμετωπιαίου φλοιού αλλά και του βρεγματικού λοβού. Μπορεί οι παγιωμένες, σταθερές και «στέρεες αντιλήψεις» να επιτρέπουν την άμεση και χωρίς πολλή σκέψη απόφαση, αλλά αυτή η αμεσότητα μπορεί να οδηγήσει σε κάθετες και δογματικές προσεγγίσεις των προβλημάτων. Ιδιαίτερα στα ιδεολογικο-πολιτικά προβλήματα, τα οποία απασχολούν διαχρονικά τον Μανώλη Αναγνώστākη, η δογματική και εντέλει μη δημιουργική/αποτελεσματική προσέγγιση είναι ένα πάγιο χαρακτηριστικό της ελαττωματικής ανάλυσης των πολιτικο-κοινωνικών ζητημάτων που είχε να αντιμετωπίσει η Κομμουνιστική Αριστερά. Απέναντι σε αυτή τη δυσσιώνη πραγματικότητα, η κριτική διάθεση, ένα χαρακτηριστικό της «ανοικτής» προσωπικότητας, μπορεί να αποτελέσει το σωτήριο αντίβαρο. Είναι ο «τρελός», που εισδύει λοξά και διασπά τις στέρεες αντιλήψεις. Μετά από διαδοχικές ματαιώσεις και ήττες, ο ποιητής καταφεύγει στο έσχατο μέσο που του απομένει, την κριτική, τη σωτήρια και δημιουργική παρέμβαση του προμετωπιαίου φλοιού. Θέλει να διατηρήσει την ελπίδα, αλλά συγχρόνως διαπιστώνει πως και οι νέες ιδέες παλιώνουν και ο κύκλος της κριτικής μοιάζει να είναι ανοικτός και αέναος. Δεν έχει τέλος αυτό το παιχνίδι.

Δείτε επίσης: [Είναι εύκολο να αλλάξουμε ζωή; Ένας νευρολόγος διαβάξει Σεφέρη](#) & [Τελικά πώς πέρασε ο χρόνος; Ένας νευρολόγος διαβάξει Καβάφη](#).

Τίτλος: Ο σπόρος της αυγής

Συγγραφέας: Τάσος Κανταράς

ISBN	978-960-499-566-0
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	Μυθιστόρημα
ΔΙΑΣΤΑΣΗ	14 x 20,5
ΣΕΛΙΔΕΣ	352
1η ΕΚΔΟΣΗ	Ιούλιος 2025
ΤΙΜΗ	15,00 €
ΤΙΜΗ ΑΝΕΥ ΦΠΑ	14,15 €

Από το οπισθόφυλλο:...Μπήκε στον οντά του, όταν άρχισε ήδη να γέρνει ο ήλιος. Πήρε απ' το κρεμαστό φανάρι, που δεν το έβλεπε ποτέ το φως της μέρας, τη χορτόπιτα της Αβραμπικίνας, έφαγε μοναχά δυο μπουκιές, ήπια μερικές γουλιές νερό, άναψε το λαδολύχναρο και ξάπλωσε να ξεκουραστεί. Πολλές από τις συγκλονιστικές περιπέτειες της ζωής του είχαν γίνει σκόνη στο μυαλό του, το μόνο που παρέμεινε έντονο ήταν το αγαπημένο του νησί, στο οποίο έφτασε πολλά χρόνια πριν με μια παλιόβαρκα, μαζί με τη γυναίκα του, τον Κατάκαλο και τους

γονείς του. Σκεφτόταν πως κανένας από τους επιβαίνοντες δεν υπήρχε πια. Εκτός από τον σπόρο του γιου του, τον Αντώνη. Σιγά-σιγά τον πήρε ο ύπνος. Ένα μεγάλο περιπετειώδες όνειρο όλη του τη ζωή, που τώρα θα έδινε τη σκυτάλη στο ταξίδι της αιωνιότητας. Η πορεία του ήλιου παρέκαμψε ήδη τον πελώριο Πύργο. Οι λιγοστές αχτίδες που έμπαιναν στο δωμάτιο απ' το μικρό παράθυρο φώτισαν το κατάλευκο πρόσωπο του Μανώλη. Ήταν η ώρα που συνήθως ανέβαινε πάνω η Αβραμπικίνα, για να του ανεβάσει νερό και να δει τι κάνει. Τη δυνατή της κραυγή δε σταμάτησε ούτε ο όγκος του γρανιτένιου Πύργου. Αντίθετα, έγινε αντίλαλος που πέρασε πάνω απ' τα σπίτια του χωριού κι έφτασε μακριά στον κάμπο. Πολύ θα ήθελε ν' ακουστεί πέρα απ' τη θάλασσα, μέχρι τη Σκόπελο, για να φτάσει το μαντάτο στ' αυτιά του Αντώνη της. «Ο Μανώλης έφυγε, συγχωριανοί. Ο Μανώλης Κλάρας έφυγε απροσκύνητος!». Δείτε επίσης: [Διαρκές Φύλλο Πορείας](#) & [Ανυπότακτοι Δύσκολων Καιρών](#)